

I z žlico zajameš vodo
in voda postane plundra
z roko pokažeš drevo
in drevo zgori
s senco razdeliš vrste
odpreš vrata za ljubezen in smrt

II ne boj se slik sveta otrok, zapri oči
ne boj se cest, mrtvih na drevesih
ne boj se krikov in dolin, poglej
voda ne usahne, koža zogljeni

ne boj se trav, mrtvih od kuge
ne boj se ovitih v barvo, razdraženih ljudi
matere gnijejo in se vrnejo, angeli spijo
črno čaka nate, bela luč

ne boj se gradov peska okrog hiše
zaščitnikov pred ognjem, slemen znamenj
kri ješ s pločevine, sol iz grive konja
spadaš med molk in zveri, med romarje vrat

ne boj se stolpov, ognjev drila
ne boj se čudežev, v potrati plavaš vrisk
krila sestradanih plemen, kriki sanj
angel varuh bedi nad tvojo nočjo

III kriki so besede, nemo spanje
kriki so nebo, od ust v gorah
kriki so ljudje kot prah v puščavi
temna jagnjeta, svetli mlin

kriki so napuh, obliži peska
v čisti uri zvona, črna kreda
kriki so vladarji, mrtvi prepadi ljudi
kamenje v prahu prsti ron, mah

kot zveri zlene v zrnu kruha
kot nedolžni v snu, breme dolin
podkve sijoče obešene, rast dni
mrzla močvirja, žareče pasme

divji tihi plaz, kretnje v dimu
 letenje sov, ptic, trkanje nakoval
 ubiti junci, ubita marija
 gore poteptane, brane zlite z zemljo

IV preišljajte otroci, drsite tiho
 preišljajte ljudje, živali, preišljajte
 preišljajte utrujeni, griči preišljajte
 barve preišljajte, preišljajte kri

zemljo preišljajte, čiste vezi
 rože in viharje, požare in strasti
 preišljajte ogenj, hrepenenje preišljajte
 preišljajte veter paži, preišljajte sli

imena preišljajte, poti in čas
 preišljajte prah, izbe hiše
 preišljajte topotanje kopit, lesk njiv
 preišljajte povelja, glas božjih ljudi

bremena vodnikov preišljajte, črna zrna
 kamne pod težo češpelj, preišljajte polja
 hribi in gozdovi preišljajte, beli bratje
 preišljajte, preišljajte trpljenje, spi

V jaham konja, črne slike
 jaham vroče besede, blag kruh
 trni so se zarili v mojo dušo, pesek mul
 gorijo bele breze, gorijo dvorane

gorijo ribe brez zraka, noč brez ust
 gori mivka, gorijo stopinje v snu
 sveža koža sveta gori, jaham premražen
 moč za smrt gospod, oprezam kako spi

čutim vratarja neba in zemlje, čutim mline
 čutim tretji dan potopa, gori kras
 lok obreze, mreže prašnih cest
 čutim in te pogledam, začaram in potopim

kjer se bo stena odkrušila, križamo sanje
 križam svoje jagnje, zlato malho
 križam žareče oči pokopanih, goreči trs
 krušim upanje in stopinje, gibe blagih

VI spet so tihe ceste, temni mir
 spet so čebele, med, tiha zelena polja
 vrbe ob rekah, kamni na dnu dolin
 hribi v očeh in v živalih spanje

spet je v otrocih nemir, v piščalih kri
 spet v zvonovih bron, v jeziku aura
 popotniki se pozdravljajo, kuga je utrdila sklepe
 divji jeleni so na dlani, sneg žari

vidim jutro, kako hitim
 vidim kožo v pobožnem prahu
 vidim vriskanje, kako se pomikava proti jugu
 vidim toledo fant, mala štoparja

slike so jasne, rože plahe
 temno zapečateno nebo, slišim krik
 čaka čas ljubezni, visokih kipov
 tihih čistih sm, zasanjanih lip

VII utrudil sem se te incest, jezik
 želim si sonca, mirnega šepetanja ljudi
 naj bodo vezi sveta kot so
 zaljubljenec sem, ne vojak

naj bodo iskre v očeh živali srečne
 kamni ob drevesih, školjke ob sipinah
 naj pljujejo ladje mimo čeri
 bodi nedotakljiva, nedolžnost

naj bo pomlad bogata, sence hribov blage
 besede preproste, naj bo nežen topli kruh
 naj ruševine prerase zelenje, premišljanje popotnikov
 na konju jezdim, pod starimi hrasti spim

ni krvoskrunstva v letu ptic
 ne ironije v campu santu
 v morju je lesk luči
 v levih kazen za greh, pričakovanje

VIII slišim, deževniki in perun
 staje čred, raztrgani netopirji
 na asfaltu stojim, spim oborožen
 prišel je čas da razmejiva luč, pastir

tebi jug, hlastanje sadežev
 meni sever, molk in strast
 tebi vzpon, konje za plapolanje
 meni zalezovanje sonca, žarenje noči

ne bova se zlila v eno, čas je zarezati
 naj imata najini duši okvir, ne vrat
 ogenj za rojstvo in smrt, mala mizarja
 meč in material, strogost obrti

naj bodo ptiči kot okli teže
 ko pride smrt, za smrtjo lava
 naj sname darove da bova lahko kot krik
 kot črni mrzli prepelici v dnu kotanje

IX ti si to celota, ti
 držiš me, da živim
 da se mi zlomi meč ob kletvi, smrt ob upu
 zveri pobijam da me zaslepiš
 da zasije luč v puščavi, plaz v čekanih
 da zasije ogenj sredi morja, voda v snu
 da se vidi lesk in brezno, številna klanja
 beli parniki pribiti v red
 roke pričvrščene na ramena
 ti si mati, da se zrak ne zlomi, duša ne potopi
 da sem po kugi bleščeč, vzravnani